

Les tres darreres simfonies de Mozart

Jordi Savall, director

DIMECRES, 21 DE JUNY DE 2017 – 20.30 h

Sala de Concerts

Le Concert des Nations

Manfredo Kraemer, concertino

Jordi Savall, director

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

I

65'

Simfonia núm. 39 en Mi b major, KV 543 (1788)

I. Adagio - Allegro

II. Andante con moto

III. Menuetto (Allegretto) i Trio

IV. Allegro

Simfonia núm. 40 en Sol menor, KV 550 (1788)

I. Allegro molto

II. Andante

III. Menuetto (Allegretto) i Trio

IV. Allegro assai

II

38'

Simfonia núm. 41 en Do major, KV 551, “Júpiter” (1788)

I. Allegro vivace

II. Andante cantabile

III. Menuetto (Allegretto) i Trio

IV. Molto allegro

Tots sou part del Palau

Mecenes Protectors

Media Partners

Col·laboradors

Aena — Aenor — Armand Basi — Autoritat Portuària de Barcelona — Bagués-Masriera Joiers — Coca-Cola — Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports — Col·legi de Farmacèutics de Barcelona — Deloitte — Esteve — Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA CX — Fundació Castell de Peralada — Fundació Metalquímia — Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros. — Hoteles Catalonia — La Fageda — Loteria de Catalunya — Plusfresc — Quadis — Roca Junyent, S.L.P. — Saba Infraestructures, S.A. — Serunion

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. — Inclos Interiorisme, S.L. — Eurofirms ETT S.L.U. — Fundació Antoni Serra Santamans — Teatre Romea — Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Gràcies!

Mecenes d'Honor

Comentari

“D’alguna manera, l’art és la rebel·lió contra allò fugaç i incomplet que té el món”, Albert Camus

En un període de temps molt curt de l’estiu del 1788 Mozart va escriure les que serien les seves tres darreres simfonies (*núm. 39, KV 543; núm. 40, KV 550, i núm. 41, KV 551*). Turmentat i abatut pel poc èxit de l’estrena vienesa del seu *Don Giovanni* i atabalat pels deutes, cerca refugi en una modesta llar a la perifèria de Viena. Aquest aïllament i la petició de préstecs al seu amic Puchberg és el context en què escriu aquestes obres.

L’incentiu per escriure-les no està clar, i era poc habitual en el compositor escriure fora del marc d’un encàrrec o una ocasió específica.

D’altra banda, com que no existeixen detalls de les estrenes en concert d’aquestes colossals obres, ¿podria haver estat un impuls estrany de Mozart d’escriure per pura especulació? ¿Les va escriure per a la posteritat, sense previsió concreta d’estrena?

Mozart havia manifestat el desig de viatjar a Londres (igual que faria una dècada després Haydn) ¿i potser aquestes obres anaven destinades a tenir una recepció triomfal a terres angleses?

Simfonia núm. 39

Aquesta *Simfonia* té un color molt especial per l’ús dels clarinets en comptes dels habituals oboès com a instruments de fusta principals. El resultat: un enriquiment de la paleta de colors en el simfonisme del compositor. Construïda sobre l’esquema formal de la *Simfonia núm. 84* de Haydn, ens mostra la superació expressiva del diàleg entre llum i ombra, serenitat i melangia.

I. Adagio - Allegro: el complex i fosc adagio de la introducció es dissol en la serenitat de l’*allegro* que beu de les obertures d’estil francès. Pels ecos de l’obertura del *Don Giovanni* ha estat anomenada la dolça germana d’aquest títol operístic. Després del desenvolupament hi ha motius musicals agitats que s’aturen abruptament per, després d’evaporar-se, recapitular en el tema inicial.

II. Andante con moto: la intimitat i la calma de l’inici queden trencades per una tempesta organitzada per unes harmonies inquietants a la segona part del moviment. La tranquil·litat torna de forma conclusiva.

III. Menuetto (Allegretto) i Trio: aquest temps avança entre la solemnitat i les galanteries d’un ritme obstinat. El trio està inspirat en un tema original i popular dels *Ländler*.

IV. Finale: Allegro: aquest final brillant està construït sobre la base elemental d’un únic tema que després incorpora transformacions

expressives úniques. Un refinat sentit de l’humor, més propi dels finals de les simfonies de Haydn, s’hi escola i crea una aura molt especial i uns efectes inesperats.

Aquesta *Simfonia* parla de l’alegria dels sentits, de la felicitat de viure i respirar: una apoteosi continguda i delicada sobre la vida terrenal. Representa el primer retaule d’aquest tríptic de simfonies que resumeix totes les conquestes de l’art clàssic a la vegada que obre la via del romanticisme. Sens dubte, aquesta és la més enigmàtica de les tres darreres; fluctuant del patetisme a l’heroisme, de les atmosferes bucòliques als tons dramàtics.

Simfonia núm. 40

No sabem si hi va haver una estrena al Casino de Viena, però sí sabem que més endavant va introduir-hi alguns retocs (dos clarinets per als seus amics, els Stadler) i que aquesta versió es va presentar a la Tonkünstler-Sozietät l’abril del 1791 sota la direcció d’Antonio Salieri.

Mozart no escrivia gaire en la tonalitat fosca de Sol menor, però totes les obres que va escriure tenen una alta intensitat emocional (serveixin d’exemples: l’ària de Pamina “Ah, ich fühl’s” de *La flauta màgica*, el *Quintet KV 516* o el *Quartet amb piano KV 478*).

I. Allegro molto: les violes inicien una introducció breu i inquietant abans que entri el primer i conegudíssim tema. El cromatisme perfuma les melodies i l’estructura harmònica de tota l’obra. En la repetició del tema protagonista, un fagot planteja una contramelodia meditativa que diferencia la tornada.

II. Andante: també escrit en forma sonata, conserva la gravetat i intensitat del primer moviment. El pare Haydn va citar aquest moviment en l’ària “Erblicke hier, bethörter Mensch” de les seves *Estacions* uns anys més tard.

III. Menuetto: el moviment, construït en compàs de tres temps, manté la tensió de la tonalitat menor cercant efectes nous amb les notes sincopades. El trio en tonalitat major proveeix un breu oasi de calma en el diàleg entre cordes i instruments de vent anunciant novament la tempesta conclusiva.

IV. Allegro assai: conté un dels moments més especials de tota l’obra i la producció mozartiana; en l’inici del desenvolupament l’orquestra toca una seqüència violenta a l’uníson ressaltat pels silencis.

Greither, el gran estudiós de l’obra de Mozart, destaca “*el presagi de la mort i la seva consciència de la precocitat expressats de forma commovedora, però no sentimental. Mozart lluita per acceptar amb resignació el destí que li ve imposat*”.

Simfonia núm. 40 "Júpiter"

No va ser Mozart qui va posar el sobrenom de “Júpiter” a la *Simfonia*. Johann Peter Salomon, violinista i *impresario* que va convidar Haydn a Londres (i de ben segur hauria fet el mateix amb Mozart), va ser qui va batejar-la d’aquesta manera.

Als cercles de parla alemanya aquesta *Simfonia* va ser coneguda com la “*Simfonia amb el final en forma de fuga*”. Es desconeix per què Salomon la va batejar d’aquesta manera, més enllà del seu to majestuós, el caràcter reial i les grans proporcions.

I. Allegro vivace: un enèrgic inici ens anuncia un moviment ple de contrastos. El primer tema de tall marcial és seguit per la gracilitat d’una frase plantejada pels violins. El segon tema està construït per una línia cromàtica i una melodia viva que sobtadament acaba en un silenci. Tot plegat recorda una obertura d’una òpera bufa, mentre que Mozart també se cita a si mateix introduint l’arietta *Un bacio di mano*, KV 541.

II. Andante cantabile: el tema principal està escrit per a violins en sordina que creen una atmosfera que queda trencada per una sèrie d’acords abruptes. Un capítol agitat en Do menor ens situa en l’univers fosc de la simfonia anterior.

III. Menuetto: presideix el contrast entre les melodies cromàtiques i les tècniques canòniques de construcció d’estructures en compàs de tres temps. El trio comença com si fos una broma i ja ens anuncia el primer tema del gran *finale*.

IV. Molto allegro: aquest famós darrer temps simfònic combina la forma sonata amb elements de la fuga. El primer tema, basat en un motiu gregorià de quatre notes (Do-Re-Fa-Mi), ja està present en la seva *Primera Simfonia* (KV 16). Unes brillants escales donen pas a un desenvolupament en forma de cànon explorant aquest tema de quatre notes. A la coda Mozart ens regala aquest miracle musical en forma de contrapunt: un *fugato* en cinc parts, en què participen tots els temes que s’han sentit anteriorment, però ara es presenten en juxtaposició. La conclusió final ve subratllada pels efectes teatrals de les trompetes i *timpani*.

Segons Ghéon, escriptor i musicòleg, els noms que donem als sentiments humans (alegria, tristesa, rebel·lia, dubte, certesa, indiferència...) són massa grollers per definir passatges d’aquesta criatura angelical ideada per Mozart.

Coda

Nikolaus Harnoncourt, en un dels seus darrers enregistraments, assenyala la possibilitat que Mozart veiés una unitat en les tres darreres simfonies i volgués escriure una mena d’oratori instrumental. Els arguments: la número 39 comença amb una obertura (que no hi ha a les altres), mentre que la número 41 té un final més important que les dues anteriors. La número 40, en no tenir un inici gaire definit, sempre s’ha vist amb una excessiva originalitat en relació amb la resta de simfonies del compositor.

Així, l’exercici d’escoltar les tres en una sola sessió és un viatge cap a la descoberta; sent el *finale* de la número 41 la destinació final d’aquesta aventura musical.

Considerades de forma unitària, aquest gran fresc de les tres simfonies reproduïx a la perfecció la successió dels estats d’ànim de l’home envers la mateixa vida: de la vistosa energia dels primers anys a la màxima intensitat emotiva per cloure amb la victoriosa afirmació de la vida. Un llegat d’un immens abast espiritual que transcendeix les particularitats de cada simfonia.

Víctor Garcia de Gomar, director artístic adjunt de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana

Biografies

Manfredo Kraemer Concertino

Començà els estudis de violí a Córdoba (Argentina) i el 1984 es traslladà a Alemanya, per estudiar a la Hochschule für Musik de Colònia amb el professor Franzjosef Maier. El 1985, juntament amb els seus companys de la universitat, fundà l'orquestra Concerto Köln, i un any després fou convidat per Reinhard Goebel a participar al Musica Antiqua Köln, grup de referència obligada a nivell mundial en l'àmbit de la música barroca. Durant els anys següents, una intensa activitat concertística en qualitat de solista i de director, al voltant d'un centenar de compromisos anuals, el duen arreu del món. Al final del 1991 és convidat pels directors especialitzats més importants d'arreu. El 1996 creà el grup instrumental The Rare Fruits Council, els enregistraments del qual han estat sempre lloats i guardonats.

L'any 2000 fundà La Barroca del Suquia (www.labarrocadelsuquia.com.ar) a Córdoba. Amb instruments d'època, l'orquestra és considerada actualment una de les millors agrupacions del seu tipus a Llatinoamèrica, tot oferint obres mestres del repertori barroc en les seves versions originals, mai abans interpretades al continent americà.

Des del 1991 Kraemer col·labora estretament amb Jordi Savall, com a primer violí de la seva orquestra Le Concert des Nations. Nomenat el 2004 pel «BBC Music Magazine» com un dels més destacats violinistes barrocs de l'actualitat, la seva discografia comprèn més d'una quarantena de títols.

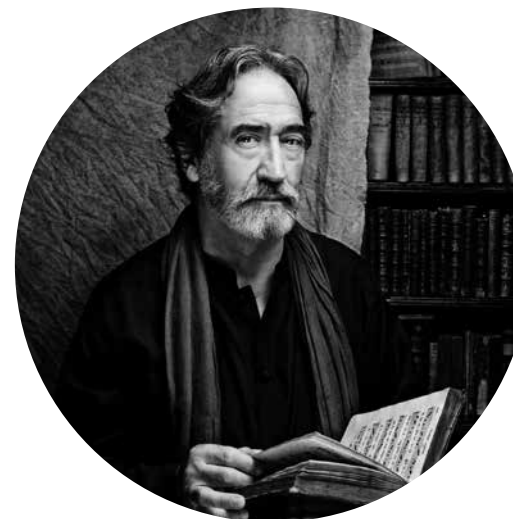
Le Concert des Nations

Creada per Jordi Savall i Montserrat Figueras el 1989 arran del projecte *Canticum Beatae Virgine* de M. A. Charpentier per disposar d'una formació amb instruments d'època capaç d'interpretar repertori del Barroc al Romanticisme, el seu nom prové de *Les Nations* de François Couperin.

Va ser la primera orquestra integrada majoritàriament per destacats especialistes llatins de música antiga, i des de l'inici dona a conèixer un repertori històric de gran qualitat, amb interpretacions que respecten l'esperit original, però alhora revitalitzadores, com és el cas d'enregistraments de Charpentier, J. S. Bach, Haydn, Mozart, Händel, Marais, Arriaga, Beethoven, Purcell, Dumanoir, Lully, Biber, Boccherini, Rameau i Vivaldi.

El 1992 debutà en òpera amb *Una cosa rara* de Martín i Soler (Théâtre des Champs Élysées, Gran Teatre del Liceu i Auditorio Nacional de Madrid). Gènere en què ha tingut continuïtat amb *L'Orfeo* de C. Monteverdi (producció al Liceu que el 2002 convertí en DVD el segell BBC-Opus Arte). El 1995 va representar a Montpeller *Il burbero di buon cuore* (Martín i Soler) i l'any 2000 *Celos aun del Ayre matan* (Juan Hidalgo i Calderón de la Barca). Les darreres produccions han estat: *Farnace* i *Il Teuzzone*, totes dues de Vivaldi.

La seva extensa discografia ha rebut distincions i guardons, entre els quals el Midem Classical Award i els International Classical Music Awards. L'impacte de les obres, dels seus enregistraments i les actuacions realitzades a les principals ciutats i festivals de música del món l'han acreditat com una de les millors orquestres amb instruments d'època, capaç d'afrontar un repertori eclèctic i divers que va des de les primeres músiques per a orquestra fins a les obres mestres del Romanticisme i del Classicisme.

Jordi Savall Director

És una de les personalitats musicals més polivalents de la seva generació. Fa més de cinquanta anys que dona a conèixer al món meravelles musicals abandonades en la foscor de la indiferència i de l'oblit. Dedicat a la recerca d'aquestes músiques antigues, les llegeix i les interpreta amb la seva viola de gamba o com a director. Les seves activitats com a concertista, pedagog, investigador i creador de nous projectes, tant musicals com culturals, el situen entre els principals artífexs del fenomen de revaloració de la música històrica. És fundador, juntament amb Montserrat Figueras, dels grups musicals Hespèrion XXI (1974), La Capella Reial de Catalunya (1987) i Le Concert des Nations (1989), amb els quals explora i crea un univers d'emocions i de bellesa, i les projecta al món a milions d'amants de la música.

Al llarg de la seva carrera ha enregistrat i editat més de 230 discos de repertoris de música medieval, renaixentista, barroca i del Classicisme, amb una especial atenció al patrimoni musical hispànic i mediterrani, que han estat mereixedors de moltes distincions: Midem Awards, International Classical Music Awards i un Grammy. Els seus programes de concert han convertit la música en un instrument de mediació per a l'entesa i la pau entre pobles i cultures diferents, i de vegades enfrontades. No debades l'any 2008 Jordi Savall fou nomenat Ambaixador de la Unió Europea per al diàleg intercultural i, juntament amb Montserrat Figueras, van ser investits Artistes per la Pau del programa Ambaixadors de Bona Voluntat de la UNESCO.

La seva fecunda carrera musical ha estat mereixedora de les més altes distincions nacionals i internacionals, entre les quals cal destacar el títol de doctor *honoris causa* de les universitats d'Evora (Portugal), Barcelona, Lovaina (Bèlgica), Basilea (Suïssa) i Utrecht (Països Baixos), la insígnia de Chevalier de la Legió d'Honor de la República Francesa, el Premi Internacional de Música per a la Pau del Ministeri de Cultura i Ciència de la Baixa Saxònia, la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya, el Premi Helena Vaz da Silva i el prestigiós Premi Léonie Sonning, considerat el Premi Nobel de la música. “*Jordi Savall posa de manifest una herència cultural comuna infinitament diversa. És un home per al nostre temps*” («The Guardian», 2011).

Discografia

W. A. Mozart:

Simfonia núm. 39, KV 543;

Simfonia núm. 40, KV 550;

Simfonia núm. 41, KV 551, "Júpiter"

Concentus Musicus Wien. Nikolaus Harnoncourt, director. Sony.

Orchestra of the Eighteenth Century. Frans Brüggen, director. Glossa.

The Orchestra Mozart. Claudio Abbado, director. Deutsche Grammophon.

The English Baroque Soloists. John Eliot Gardiner, director. Decca.

The Academy of Ancient Music. Christopher Hogwood, director. L'Oiseau Lyre.

Anima Eterna. Jos van Innmersel, director. Rewind.

Royal Concertgebouw Orchestra Amsterdam. Josef Krips. Decca.

Royal Concertgebouw Orchestra Amsterdam. Nikolaus Harnoncourt, director. Teldec.

Berliner Philharmoniker. Karl Böhm, director. Deutsche Grammophon.

Wiener Philharmoniker. Karl Böhm, director. Deutsche Grammophon.

English Chamber Orchestra. Daniel Barenboim, director. EMI.

Academy of St. Martin in the Fields. Neville Marriner, director. Philips.

Columbia Symphony Orchestra. Bruno Walter, director. Sony.

Philharmonia Orchestra. Otto Klemperer, director. EMI.

Prague Chamber Orchestra. Charles MacKerras, director. Telarc.

Aquell any...

1788

Música

Mozart completa les seves tres últimes *Simfonies*, les núm. 39, 40 i 41, aquesta darrera anomenada “Júpiter”. Sembla que aquestes obres pogueren ser estrenades en temps del compositor, tot i que no tenim cap document que ho certifiqui. El que sí que sabem és la data exacta de conclusió: el 26 de juny, el 25 de juliol i el 10 d’agost, respectivament, a la ciutat de Viena.

Història

Carles IV és coronat rei d’Espanya, després de la mort del seu pare, Carles III. L’interessen poc les tasques de govern, que delega en els seus ministres, principalment Manuel Godoy. El seu regnat coincideix amb la Revolució Francesa i és una etapa conservadora i marcada per les guerres. El seu regnat s’allargarà fins al 1808, en què es veurà obligat a abdicar a favor de Ferran VII.

Art

El pintor Thomas Gainsborough mor a Londres als 61 anys. Considerat un dels més grans autors de retrats i paisatgista anglès del segle XVIII, retrata la família reial anglesa i esdevé el pintor preferit de l’aristocràcia del seu país. La seva producció suma més de cinc-centes obres, de les quals unes dues-centes són retrats, i també nombrosos gravats i dibuixos.

Cultura

El filòsof alemany Immanuel Kant publica a la ciutat de Riga la *Kritik der praktischen Vernunft* (*Crítica de la raó pràctica*), en què exposa les seves idees en relació amb l’ètica i la moral. Aquest llibre, juntament amb la *Crítica de la raó pura*, publicat set anys abans, constitueix la base del pensament de Kant, que tant influirà en el món occidental modern.

Ciència

Neix a la localitat francesa de Broglie, a l’Alta Normandia, el físic i enginyer Augustin Jean Fresnel. Com a científic destacarà especialment pels seus experiments i troballes en el camp de l’òptica i l’estudi de la llum. També serà l’inventor de la coneguda com a *lent de Fresnel*, un tipus de lent esglaonada molt utilitzada als fars, que augmenta la il·luminació i substitueix el sistema de miralls.

FESTIVAL CASTELL PERALADA

Juliol-Agost 2017

El clàssic de l'estiu!

BÉJART BALLETS LAUSANNE

06/07 JULIOL | AUDITORI PARC DEL CASTELL

1^a M et variations... Gil ROMAN
Béjart fête Maurice Maurice BÉJART

ORQUESTRA DEL CAPITOLE DE TOULOUSE + IRÈNE THEORIN

08 JULIOL | AUDITORI PARC DEL CASTELL

Tugan SOKHIEV, director musical

DIDO AND AENEAS DE PURCELL

15 JULIOL | ESGLÉSIA DEL CARME

ACADÈMIA BARROCA EUROPEA D'AMBRONAY
Paul AGNEW, director musical

LA STRAORDINARIA VITA DI SUGAR BLOOD DE DEMESTRES

20 JULIOL | ESGLÉSIA DEL CARME

Òpera dolça sense sucre

LA BELLA I LA BÈSTIA TCHAIKOVSKI | MALANDAIN

28 JULIOL | AUDITORI PARC DEL CASTELL
MALANDAIN BALLET BIARRITZ
ORQUESTRA SIMFONICA D'EUSKADI

JULIETTE BINOCHÉ & ALEXANDRE THARAUD HOMMAGE A BARBARA "VAILLE QUE VIVRE"

29 JULIOL | AUDITORI PARC DEL CASTELL

Units pel record de Barbara

PRETTY YENDE

2 AGOST | ESGLÉSIA DEL CARME

La veu que arriba fins a les estrelles

IGNASI CAMBRA

3 AGOST | ESGLÉSIA DEL CARME

CHOPIN, GRIEG i GRANADOS: música en
temps convulsos

AINHOA ARTETA & ORQUESTRA VICTORIA DE LOS ÁNGELES

4 AGOST | ESGLÉSIA DEL CARME

Puccini, univers en femení
Pedro PARDO, director musical

JULIA LEZHNEVA

5 AGOST | ESGLÉSIA DEL CARME

From baroque to belcanto

GREGORY KUNDE

6 AGOST | ESGLÉSIA DEL CARME

L'extraordinari tenor en una nit única

MADAMA BUTTERFLY DE PUCCINI

07/09 AGOST | AUDITORI PARC DEL CASTELL

Ermonela JAHQ, Bryan HYMEL, Carlos ÁLVAREZ,
Gemma COMA-ALABERT,
Joan ANTON RECHI, director d'escena
Dan ETTINGER, director musical
BILBAO ORQUESTRA SINFONIKOA
COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

JAMES RHODES

11 AGOST | AUDITORI PARC DEL CASTELL

ACOSTA DANZA CARLOS ACOSTA

17 AGOST | AUDITORI PARC DEL CASTELL

Carlos ACOSTA, director artístic i ballarí
Una producció de Sadler's Wells London i Valid
Productions
La nova i enèrgica escena cubana per primera vegada
a Espanya

SALZBURG FESTIVAL · 21 JULY – 30 AUGUST 2017

JOHN ELIOT GARDINER

conducts

Claudio Monteverdi

IL RITORNO D'ULISSE IN PATRIA

Elsa Rooke · John Eliot Gardiner, *Directors*

Furio Zanasi · Lucile Richardot · Krystian Adam · Hana Blažiková
Gianluca Buratto · Michał Czerniawski · Gareth Treseder · Zachary Wilder
Anna Dennis · John Taylor Ward · Francesca Boncompagni · Robert Burt
Francisco Fernández-Rueda · Carlo Vistoli · Silvia Frigato · Francesca Biliotti

Monteverdi Choir · English Baroque Soloists

FRIDAY 28 July 2017 · Felsenreitschule

INFORMACIÓ I VENDA D'ENTRADES:
www.festivalperalada.com - T. 902 37 47 37

www.salzburgfestival.at

Le Concert des Nations

Violins I

Manfredo Kraemer
Mauro Lopes
Guadalupe del Moral
Ricart Renart
David Torres

Violins II

David Plantier
Alba Roca
Kathleen Leidig
Santi Aubert
Elisabet Bataller

Violes

Angelo Bartoletti
Giovanni de Rosa
Lola Fernández

Violoncels

Balázs Máté
Antoine Ladrette
Marco Ceccato

Contrabaixos

Xavier Puertas
Michele Zeoli

Flauta travessera

Marc Hantai

Oboès

Paolo Grazzi
Alessandro Pique

Clarinets

Lorenzo Coppola
Joan Calabuig

Fagots

Josep Borràs
Joaquim Guerra

Trompetes

Guy Ferber
René Maze

Trompes

Thomas Müller
Javier Bonet

Timbals

Pedro Estevan

2017-18 Palau de la Música Catalana Troba el teu lloc al Palau!

Per a iniciats, aficionats a la literatura, a la història i per als que estan connectats al present. Nous itineraris de conferències i concerts!

Més informació a www.palaumusica.cat/itineraris

Obertura: abonament d'iniciació

Per introduir-se en la clàssica

Quatre concerts i quatre sessions introductòries amb un recital de piano, una sessió de cambra i dos concerts simfònics **per només 110 €.**

Sense por al segle XXI

Per descobrir la música del nostre temps

Set concerts i tres conferències al voltant dels genis del present: John Adams, Pärt, Glass, Nyman, Crumb, entre altres, **per només 130 €.**

Lletraferits

Per als que estimen la literatura... i la música

Cinc concerts amb trobades prèvies per explorar cinc composicions vinculades a cinc obres literàries **per només 125 €.**

Empremtes en el temps

Per als que s'interessen per la història i la cultura

Quatre concerts i dues conferències al voltant de la història i música de Prússia, Viena, París i Venècia **per només 110 €.**

Entrades individuals, abonaments, packs a mida i itineraris ja a la venda

Taquilles del Palau de la Música
902 442 882
taquilles@palaumusica.cat

Amb el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Barcelona

Jordi Savall i Le Concert des Nations duen a terme una residència a la Saline Royale d'Arc-et-Senans (Doubs)

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat
93 295 72 00

D. L. B8784-2017

Palau de la Música Catalana

Abona't a Palau 100, t'agradarà!

Philippe Herreweghe

Vespres de Monteverdi

**Faust - Queyras -
Melnikov**

La Truita de Schubert

Zubin Mehta

Wagner i Stravinsky

Philippe Jaroussky

Orfeo ed Euridice de Gluck

**Gardiner
& London Symphony**

Schumann i Berlioz

**John Adams, Orfeo
Català, Cor de Cambra
del Palau & OBC**

**Isabelle Faust
& Il Giardino Armonico**

Concerts per a violi de Mozart

**Daniele Gatti, Orfeo Català
& Cor de Cambra del Palau**

La Novena de Beethoven

Radu Lupu

Kreiseriana de Schumann

Anne-Sophie Mutter

Bach, Brahms i Penderecki

Münchener Philharmoniker

Pablo Heras-Casado

& Javier Perianes

Bartók i Dvořák

**Ensemble Matheus,
Cor de Cambra del Palau
& J-Ch. Spinosi**

Vivaldi i Händel

**Berliner Philharmoniker
& Simon Rattle**

Lutosławski i Brahms

[Concert extraordinari]

**Les Arts Florissants
& William Christie**

La Creació de Haydn

**Bamberger Symphoniker,
Viktoria Mullova & Jakub Hrůša**

Sibelius i Dvořák

[Concert extraordinari]

Abonament a partir de 213,75 euros.

Abonament jove a partir de 171 euros (Per a menors de 35 anys i disponible només a Taquilles del Palau).

Entrades individuals, packs a mida i itineraris a la venda a partir del 31 de maig.

Telèfon: 902 442 882 / 93 295 72 42

taquilles@palaumusica.cat / abonaments@palaumusica.cat

www.palaumusica.cat